

rensens magt at give en garanti for, at alt, hvad man kunne forestille sig at den nuværende regering kan finde på, ikke vil ske.

Men det, jeg ville høre, var, hvad De Konserveratives holdning er, og om De Konservative fortsat vil gå ind i det nordiske arbejde med den holdning, at Danmark skal være med, og at vi ikke skal begynde at trække os ud på nogen punkter, men fortsat skal være med og fortsat skal indgå, og at man, hvis man har overvejelser om, at der er nogle områder, der skal laves om, så tager en forhandling inden for det nordiske samarbejde frem for bare ensidigt at meddele, at Danmark ikke vil være med længere.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Da det nu er sådan, at både hr. Ole Stavad og også den sidste spørger her har været lidt inde på NEFCO ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Line Barfod.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

... fru Line Barfod, så lad mig starte med at sige, at Danmark ikke har planer om at trække sig ud af NEFCO. Danmark vil fortsat opretholde sit indskud i NEFCO. Det vil sige, at det, vi taler om, er grundkapitalen og miljøudviklingsfonden, og det udgør jo samlet 211 mio. dkr., som er indskud siden selskabets start i 1990.

Der skal ikke herske tvivl om, at NEFCO gør et både betydningsfuldt og nyttigt arbejde. Jeg synes faktisk, at NEFCO har skabt gode resultater for miljøet i de lande, NEFCO arbejder i. Det er vigtigt fortsat at nyttiggøre den viden og erfaring, som NEFCO har oparbejdet, og at NEFCO fortsætter sin virksomhed i de kommende år.

Når det er sagt, må jeg så også samtidig tilføje, at det er min helt klare opfattelse, at der ikke er behov for yderligere indbetalinger til NEFCO efter 2003, for at NEFCO uhindret kan fortsætte sin virksomhed. NEFCO har allerede et betydeligt kapitalgrundlag på godt 100 mio. euro og en betydelig likviditet, så der er således et ganske godt grundlag at arbejde videre på, uden at det er nødvendigt at tilføre yderligere midler til NEFCO.

Efterhånden som NEFCO afvikler sine projekter, vender midlerne tilbage til NEFCO – det er jo det gode ved det – og styrker dermed kapitalgrundlaget for investeringer i nye projekter. NEFCO bør derfor nu finansielt hvile i sig selv.

Med optagelsen af de nye lande er der også en ny situation for NEFCO. De nye EU-lande vil modtage betydelige midler fra EU's fonde også til investeringer i miljøprojekter, og det er den danske opfattelse, at der bør være et umiddelbart ophør af nye NEFCO-investeringer i disse lande, når de tiltræder EU den 1. maj 2004.

I Danmark er det jo besluttet, at IØ-fonden, Fonden for Investering i Østeuropa, der tilbyder samme type finansiering som NEFCO, skal ophøre med at foretage nyinvesteringer i de kommende EU-lande fra og med ovennævnte dato. Denne beslutning blev, som det er oplyst over for mig, taget under den forrige regering af IØ-fondens bestyrelse efter henstilling fra daværende udenrigsminister hr. Mogens Lykketoft. Og jeg mener, der bør træffes en tilsvarende beslutning for NEFCO's vedkommende. En sådan beslutning vil medføre, at den landekreds, der tegner sig for langt størsteparten af NEFCO's investeringsportefølje, ca. 90 pct. af porteføljen, falder bort, og herefter er det primært Rusland, der er tilbage. Det kan ikke forventes, at Rusland umiddelbart vil kunne matche en så stor del af investeringsporteføljen, og det understøtter det danske synspunkt om, at der nu er et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til, at NEFCO kan køre videre uden yderligere kapitaltilførsel.

Desuden må Rusland, i takt med sin øgede økonomiske styrke, fremover påtage sig en større egenfinansiering af miljøinvesteringerne, og det bør også tages i betragtning, at de nye EU-lande vil få adgang til betydelige EU-fondsmidler bl.a. til finansiering af miljøprojekter.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu kan det jo være, at miljøministeren har adgang til nogle oplysninger, som vi andre ikke har adgang til, men jeg har i hvert fald ikke hørt noget om, at der pludselig ikke længere skulle være miljøproblemer i de baltiske lande og Rusland. Tværtimod synes jeg stadig, at det, man hører, lyder, som om der fortsat er væsentlige miljøproblemer at tage fat på, og at der sådan set er brug for langt flere midler end dem, som vi er i stand til at skaffe fra de nordiske lande, men at de midler, vi kan stille med fra de nordiske lande, trods alt, som hr. Ole Stavad redegjorde for før, har meget stor betydning.

Man kunne sige rent egoistisk, at det jo har betydning for vores egne forhold, da forurening fra de baltiske lande og Rusland dels ender i Østersøen og i de fisk, vi skal spise, dels i luften,